

Predmet C-510/19**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

4. srpnja 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Hof van beroep te Brussel (Žalbeni sud u Bruxellesu, Belgija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

26. lipnja 2019.

Stranke:

Openbaar Ministerie

YU

ZV

Optuženik:

AZ

Predmet glavnog postupka

Glavni postupak odnosi se na žalbu AZ-a protiv presude Rechtbanka van eerste aanleg te Leuven (Prvostupanjski sud u Leuvenu, Belgija) od 12. listopada 2018. kojom je optuženik AZ, koji je predan iz Nizozemske, osuđen zbog počinjenja kaznenih djela, među ostalim zbog krivotvorenja isprava, uporabe krivotvorenih isprava i prijevare.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a.

Zahtjev se odnosi na tumačenje Okvirne odluke 2002/584/PUP o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka). Sud koji je uputio zahtjev u biti pita je li nizozemski

Overleveringswet (Zakon o predaji) u skladu s Okvirnom odlukom i treba li nizozemski Openbaar Ministerie (Državno odvjetništvo) smatrati „pravosudnim tijelom” u smislu Okvirne odluke.

Prethodna pitanja

1.1. Je li pojam „pravosudno tijelo” u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke autonoman pojam prava Unije?

1.2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1.1.: na temelju kojih se kriterija može utvrditi je li tijelo države članice izvršenja takvo pravosudno tijelo i je li europski uhidbeni nalog koji je izvršilo posljedično sudska odluka?

1.3. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1.1.: obuhvaća li pojam „pravosudno tijelo” u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke nizozemski Openbaar Ministerie (Državno odvjetništvo), točnije Officier van Justitie (državni odvjetnik), i je li europski uhidbeni nalog koji je izvršilo to tijelo posljedično sudska odluka?

1.4. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1.3.: je li dopušteno da se prvotna predaja od pravosudnog tijela, točnije Overleveringskamer te Amsterdam (Vijeće za predaju u Amsterdamu, Nizozemska) ispituje u skladu s člankom 15. Okvirne odluke, pri čemu se štite pravo predmetne osobe na saslušanje i pravo na pristup sudovima, dok je za dopunsku predaju u skladu s člankom 27. Okvirne odluke nadležno drugo tijelo, i to državni odvjetnik, pri čemu se ne osigurava pravo predmetne osobe na saslušanje i pristup sudovima, tako da bez ikakvog opravdanog razloga nastaje očita nedosljednost unutar Okvirne odluke?

1.5. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanja 1.3. i 1.4.: treba li članke 14., 19. i 27. Okvirne odluke tumačiti na način da državno odvjetništvo koje djeluje kao pravosudno tijelo izvršenja, prije svega mora osigurati pravo predmetne osobe na saslušanje i na pristup sudovima prije nego što može izdati pristanak za kazneni progon, izricanje presude ili zadržavanje osobe u odnosu na izvršavanje kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje na temelju europskog uhidbenog naloga i na koje se zahtjev za predaju ne odnosi?

2. Je li državni odvjetnik pri Arrondissementsparketu Amsterdam (Općinsko državno odvjetništvo u Amsterdamu, Nizozemska) koji provodi članak 14. nizozemskog Weta van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Zakon o prenošenju Okvirne odluke Vijeća Europske unije o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (Zakon o predaji)) pravosudno tijelo izvršenja u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke koje je predalo traženu osobu i koje može dati pristanak u smislu članka 27. stavka 3. točke (g) i stavka 4. Okvirne odluke?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 6. stavak 2., članak 14., članak 19. stavak 2. i članak 27. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (Okvirna odluka)

Navedeni nacionalni propisi:

Nizozemska: Članci 14. i 15. do 38. Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (Zakon o prenošenju Okvirne odluke Vijeća Europske unije o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (Zakon o predaji))

Belgija: Članak 37. Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel (Zakon od 19. prosinca 2003. o Europskom uhidbenom nalogu)

Kratki prikaz činjenica i postupka

- 1 Pred sudom koji je uputio zahtjev u tijeku je postupak povodom žalbe protiv presude Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Prvostupanjski sud u Leuvenu, Belgija) od 12. listopada 2018. kojom je optuženik osuđen za počinjenje više kaznenih djela te kojom su djelomično prihvaćeni imovinskopravni zahtjevi stranaka u postupku. Prethodna pitanja odnose se samo na kazneni predmet.
- 2 Nakon što je sud koji je uputio zahtjev ukinuo prvostupanjsku presudu zbog povrede prava na obranu, sâm ocjenjuje kaznenopravne optužbe protiv optuženika. Dio kaznenih djela smatra se dokazanim i u tom dijelu optuženik će biti osuđen. U vezi s drugim dijelom sud koji je uputio zahtjev smatra da je prije donošenja odluke potrebno Sudu uputiti prethodna pitanja.
- 3 Istražni sudac Rechtbanka van eerste aanleg te Leuven (Prvostupanjski sud u Leuvenu) izdao je 26. rujna 2017. protiv optuženika europski uhidbeni nalog (EUN) sa zahtjevom za predaju zbog počinjenja niza kaznenih djela. Optuženik AZ uhićen je u Nizozemskoj u skladu s nizozemskim Zakonom o predaji te je izvršenjem odluke za to nadležnog Rechtbanka Amsterdam (Sud u Amsterdamu, Nizozemska) 13. prosinca 2017. predan Belgiji.
- 4 U nastavku je Procureur des Konings te Leuven (Kraljev državni odvjetnik u Leuvenu) 26. listopada 2017., 24. studenoga 2017. kao i 19. i 25. siječnja 2018. zatražio od istražnog suca u Leuvenu proširenje sudske istrage na niz daljnjih kaznenih djela (u daljnjem tekstu: daljnja kaznena djela). Istražni sudac je 26. siječnja 2018. zbog tih daljnjih kaznenih djela protiv optuženika izdao dopunski europski uhidbeni nalog s dodatnim zahtjevima za predaju.

- 5 Dopisom od 13. veljače 2018. državni odvjetnik pri Arrondissementsparketu Amsterdam (Općinsko državno odvjetništvo u Amsterdamu, Nizozemska) obavijestio je istražnog suca pri Rechtbanku van eerste aanleg te Leuven (Prvostupanjski sud u Leuvenu, Belgija) o sljedećem: „Uzimajući u obzir Vaš europski uhidbeni nalog (EUN) od 26. siječnja 2018. u predmetu [...] [omissis] AZ [...] [omissis] mogu Vas obavijestiti da Vam ovim putem dajem dopunski pristanak za kazneni progon za kaznena djela iz navedenog europskog uhidbenog naloga. Nadam se da sam Vas time u dovoljnoj mjeri informirao.”

Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 6 Optuženik općenito postavlja pitanje je li članak 14. nizozemskog Zakona o predaji na temelju kojeg je državni odvjetnik dao pristanak za kazneni progon zbog daljnjih kaznenih djela u skladu s Okvirnom odlukom. Članak 14. glasi:

„(1) Predaja se dopušta samo uz ispunjenje opće pretpostavke da se tražena osoba ne progoni, kažnjava ili joj se na drugi način ne ograničava osobna sloboda zbog kaznenih djela koja su počinjena prije trenutka njezine predaje i zbog kojih nije predana, osim ako:

[...]

f) se u tu svrhu zatraži pristanak državnog odvjetnika te se on dâ.

[...]

(3) Državni odvjetnik daje pristanak u smislu stavka 1. točke (f) [...] na zahtjev pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog i na temelju dostavljenog europskog uhidbenog naloga s priloženim prijevodom u odnosu na kaznena djela zbog kojih se u skladu s ovim zakonom može dopustiti predaja. Odluka o zahtjevu donosi se u svakom slučaju u roku od trideset dana nakon primitka.”

Kratki pregled razloga zahtjeva za prethodnu odluku

- 7 Iz članka 27. stavka 3. točke (g) i stavka 4. Okvirne odluke proizlazi da osoba podliježe kaznenom progonu, izricanju presude ili mjerama oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje nije bilo predmet predaje ako je pravosudno tijelo izvršenja države članice, koja je predala traženu osobu, dalo pristanak na zahtjev druge države članice.
- 8 Osim općeg pitanja koje optuženik postavlja o usklađenosti članka 14. Zakona o predaji s Okvirnom odlukom, sud koji je uputio zahtjev osobito se pita je li državni odvjetnik pri Arrondissementsparketu Amsterdam (Općinsko državno odvjetništvo u Amsterdamu, Nizozemska) u ovom slučaju pravosudno tijelo izvršenja u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke koje je predalo traženu

osobu i koje može dati pristanak u smislu navedenog članka 27. stavka 3. točke (g) i stavka 4. Okvirne odluke?

RADNI DOKUMENT